

[Kaj Hansen.]

måde, således at det er de store indtægter, der har de store fradrag, og de små indtægter, som har de små fradrag eller næsten ingen. For at ændre det skal jeg på dette sene tidspunkt nøjes med at henvise til de forslag, kommunisterne har stillet om en virkelig skattereform, kontrollov og meget andet i denne forbindelse.

Vi kan tiltræde de ændringer, som foreligger, dog med undtagelse af § 28, stk. 1, idet jeg må henvise til, at vi her har stillet et underændringsforslag; det drejer sig om, hvad den skattepligtige indtægt skal sættes til. Vi finder ikke, at det er nok, hvis man har bragt sig ned på nulgrænsen, at den skattepligtige indtægt så sættes til privatforbruget. For hvis man kun sætter den til privatforbruget, så bliver der jo i virkeligheden ikke noget at betale skat af i mange tilfælde; derfor siger vi i vores underændringsforslag, at det skal være privatforbruget 2 gange, som skal ansættes som den skattepligtige indtægt, for ellers får man ikke muligheder for at beskatte de indtægter, der her er tale om.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til vedtagelse.

Flygaard (DR):

På dette sene tidspunkt skal jeg gøre det ganske kort ved at meddele, at vi kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af flertallet, medens vi vil stemme imod det underændringsforslag, der er stillet af hr. Knud Jespersen m. fl.

Gudme (RV):

Fru Dagmar Andreasen og jeg udgør et mindretal inden for den radikale gruppe, der ikke tror på denne lov. Hvorfor, skal jeg begrunde, når vi kommer til den næste fase i forhandlingen, nemlig spørgsmålet om afstemningen om selve loven.

Men når det drejer sig om de ændringsforslag, som nu er fremsat, så finder vi grund til at anerkende, at hr. Grünbaum har haft megen bøjelighed, når det drejede sig om at ændre i det lovforslag, som han oprindeligt selv fremsatte, og som efter vor mening ikke er godt.

De ændringsforslag, som hr. Grünbaum nu har fremsat til sit eget lovforslag, medvirker til at gøre det mere brugeligt, mere anvend-

deligt, uden at det af den grund bliver virkelig anvendeligt.

Konsekvensen af disse betragtninger er, at fru Dagmar Andreasen og jeg vil stemme for ændringsforslagene, men senere ikke vil kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg beklager, at jeg måske ikke kan udvise den velvilje over for lovforslaget og ændringsforslagene, som forslagsstilleren kunne have ønsket. Jeg erkender, at disse ændringer naturligvis er en fordel i forhold til det oprindelige forslag, men vitale og centrale problemer i hele problematikken er jo overhovedet ikke løst med de ændringsforslag, der er stillet.

Det er nok rigtigt at sige, at spørgsmålet om privatforbruget, det ligningsmæssige privatforbrug, har udvalget og forslagsstilleren ikke taget stilling til, men har sat et ændringsforslag ind, hvori der står, at finansministeren skal fastsætte regler for privatforbrugets opgørelse.

Siden vi sidst drøftede det, har jo det ekspertudvalg, der blev nedsat i forsommeren, afgivet en betænkning, og denne betænkning viser med tydelighed, at de bemærkninger, som jeg kom med både ved første behandling og ved anden behandling, var rigtige. Og de er stadig væk rigtige.

Det er ikke rigtigt, når udvalget fastslår, at ved de ændringer, man nu gennemfører, vil administrationen blive meget lille. Jeg tror at måtte fastslå, at administrationen stadig væk vil blive meget omfattende, fordi man jo over for alle skatteydere, som bruger afskrivningsregler, skal undersøge, hvad deres privatforbrug i virkeligheden omfatter. Det er også givet, at hvis man skal lave disse opgørelser, vil det medføre øgede krav til de regnskabsmæssige opstillinger, og det vil medføre øgede krav til ligningsmyndighederne og beslægtede en hel del af den arbejdskraft, der i forvejen måske ikke er for meget til rådighed af, når man skal gennemgå selvangivelserne.

Jeg forstår godt det, der er baggrunden; det er vi ikke uenige om. Jeg beklager bare, at man har haft så travlt med, at dette forslag nu endelig skulle gennemføres i denne ekstraordinære samling, når man alligevel har udskudt virkningerne et år. Det havde